

- שרפשטיין דורש סירות בשביל הפלוגה הימית של קרית חיים. הבטחתי להשחזק ב-60%
(עד 60 לא"י) בשביל שהי סירות, בחנאי שיעשו בארץ.

חיפה, כב כסלו - 26.14.37

א. הורוויץ סקר הבוקר על מצב המפלגה בחיפה: 2500 חבר בסניף. גרמנים מעטים (כמניין?)
מ-250 פועלי שמן - 60 במפלגה. בחשמל כ-30, (בנשר - כמאה חברים). כ-750 חברות:
ביגור 250 ח. בקרית חיים כ-200 ח. רוב הסניף פועלי בגין. המפלגה מסודרת בתאים -
בכל אגודה. אין הבדל ניכר ברמה התרבותית והמוסרית של חברי המפלגה ושל בלתי
מפלגתיים. לא כל יוצאי המפלגות בחו"ל נכנסים למפלגה. הקבוצים שהברותם במפלגה גדולה
- אינם פעילים לא במפלגה ולא בהסדרות. מרחק "גיאוגרפי" היא סיבה ראשונה - אבל לא
העקרית. החברים מקרית חיים - למרות רחוק - פעילים.

פוע"צ כמעט אינם מורגלים. גם הליגה הסוצ. אינה קיימת כמעט, פעולת השה"צ אף היא
לא ניכרת ברחבי הצבור. את עתון השה"צ קוראים חברינו האקטיביים "הפרקציה" אינה
מורגשת אפילו לא בקרב הפועלים.

את מדיון העבודה החדש קיבל הצבור ברצון - אמנם אל כלפני שנתיים.

מה לעשות בהכנת הועידה? - ארצוג: לזמן חברים מהמוסכבים, הקבוצות, הקבוצים והערים
ולהסיל עליהם האחריות לתנועה. - ואשר לענין החיפאי - אומין מספר חברים ממזכירות
הסניף. א. מוה"פ של המועצה מהקבוץ לדון על סידור הענינים.

26.11.37

בעשר חזרתי לחל-אביב.

ז-ה חושש לוועידת המפלגה. דווקא משום שהחלם שאין מביאים לוועידה הכרעת שאלת הכדינה
יש יכוד לדבריו לחשוש שהשוללים ינכסו ל"תפוס" אח מרכז המפלגה - למען כבול הידים.
יש כאילו ההיעצויות חשאיות.

אסרתי לו שאין לחשוש לדבר - אפילו לו היה ברור שתכונה כזו נעשית לקראת הועידה ושהתכונה הצליח. חברים שנקחו על עצמם האחריות הגלויה לענייני התנועה מפני התנועה - יפעלו באחריות. יש לחשוש רק לנטיות של השלטונות שאינן באות לידי ביטוי - סובייקטיבי ואובייקטיבי. ברם מסופקני בעצם התכונה : - אם ישנה. אולם חשדנות זו, גם כשאינה מבוססת מוכיחה שאנו חיים באטמוספירה לא בריאה. דבר מה לקה.

- בערב אספת ועד המועלים לפתיחת פדיון העבודה. בן-אהרון ואנכי דברנו.

פתח-חקה, 27.11.37

בבוקר יצאתי הנה להשתתף בכנס המפלגה של פועלי המושבות. באה כ-120 משלשים וכמה נקודות. הבירורים שנמשכו מעט עד שבע בערב, בהפסקה של שעה וחצי, עוררו הקשבה רבה - לעמים דרוכה.

אחרי הפתיחה של בנקובר וזיאמה (האחרון על פדיון העבודה) דברו החברים הרצברג (בורדוניה, חדרה), שוורץ (הרצליה) פישל וורבה, אשכנזי [עין ח.), חיוחה, וויינברג (בני-ברק), מהרשק, ברזילאי (מזכיר מ.פ. נ.צ.), שקולניק, א.אלי (פה) ויינשטוק, מינקובסקי (כ"ס), רטיס (הדר) אנגל (מרכז בחריה, מגדיאל), שרייבמן, מז'יבובסקי, גרובובסקי, יעקב כהן (כ"ס, מיוצאי הש"צ) קוסוי, דבדבני - אני סימחי הוויכוח.

בכמה מדברי החברים היה גם תוכן חשוב וגם ביטוי חי.

הרצברג התאונן שהמפלגה אינה אלא פדרציה, התנגד לגיוס חברים לוועידה - כי ההצטרפות תבוא רק לשם הכרעה בוועידה, וההכרעה תהיה מקרית. הזנחת חזית הנוער, גרמה ע"י ההרוצות מנימית של "הקושים".

התנגד לדעת המרכז שהועידה לא תכריע בשאלה הסוליטית.

ורבה סבור שהאיחוד הכזיב. סבורים היו שאחדות הכעשה חביא לידי אחדות הכתשבה.

זו לא באה, ולא עוד אלא שאחדות המעשה נפגמה. בגושים מחבלים חלוקי אידיאולוגיה.

נוצרות בעיות נפרדות.